

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1279

гр. София, 13.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в закрито заседание на 13.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

като разглежда дело номер **5153** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 28 от Закона за хазарта (ЗХ) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „Ц.Б.С-2009“ ООД срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП) за издаване на акт за прихващане и възстановяване на недължимо платени суми по подадено искане № 26-Ц-165 от 11.03.2024 г.

По делото е постъпила молба от дружеството с искане за спиране на настоящето съдебно производство до приключване на образуваните дела в Съда на Европейския съюз (СЕС) под номер С-687/2024 г. и СЕС -688/2024 г., които имат преюдициален характер по отношение предмета на настоящото делото.

С молба от 09.01.2024 г. процесуалният представител на ответната страна е изразил становище за основателност на искането за спиране на делото предвид образуваните преюдициални дела в СЕС, поради което моли на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК и чл. 631, ал. 1 ГПК да се спре настоящето съдебно производство.

Според чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК съдът спира производството, когато в същия или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора. Основанието за спиране по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК е налице, когато има висящ процес относно друг спор, който е преюдициален и по който със сила на пресъдено нещо ще бъдат признати или отречени права или факти, релевантни за предмета по спряното производство. В разпоредбата на чл. 229, ал. 1 ГПК липсва основание за спиране – висящо производство пред СЕС, образувано по преюдициално запитване относно тълкуване на норми от общностното право и съответствието на националното законодателство с тях, но с определение № 138/2019 г. по ч. гр. д. № 631/2019 г. ГК, IV ГО на ВКС, постановено по реда на чл. 274, ал. 2, изр. 1, предл. 1 ГПК, е възприето становището, че с оглед задължителната сила на решенията, които СЕС постановява и поради процесуална икономия друг състав на съда, различен от

задалия запитването, който разглежда същия въпрос, за правилното решаване на който, следва да бъде извършено тълкуване на общностните разпоредби, следва да спре производството на основание чл. 633 ГПК, вр. чл. 631 ГПК, предвид обвързаността му от решението на СЕС Настоящият състав напълно споделя изложените от ВКС мотиви.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая е налице първата от посочените по-горе предпоставки за спиране на производството по делото на посоченото основание - наличие на висящо производство относно друг преюдициален спор. Безспорно по делото е че пред Съда на Европейския съюз са образувани дела под номер С-687/2024 г. и СЕС -688/2024 г., които по които следва да се даде отговор на следните въпроси:

1. Съвместима ли е с член 56 ДФЕС правна норма на държава членка Разпоредбите на § 18 - § 22 от ПЗР на ЗДБ на Р. България за 2024 г., която увеличава с 200 % еднократната фиксирана част от държавната такса за издаване и поддържане на дългосрочен лиценз в хазартния сектор както за онлайн, така и за наземни оператори, така че се ограничава дейността на организаторите на хазартни игри?

2. Съвместимо ли е с принципите на правната сигурност и на оправданите правни очаквания държава членка да приеме правна уредба – разпоредбите на § 18 - § 22 от ПЗР на ЗДБ на Р. България за 2024 г., която увеличава с 200 % еднократната фиксирана част от държавната такса за издаване и поддържане на дългосрочен лиценз в хазартния сектор както за онлайн, така и за наземни оператори, като увеличените държавни такси се прилагат с обратно действие, включително за съществуващите оператори, които следва да заплатят пропорционално новия размер на таксите, въз основа на формула, базирана на оставащия срок на техния лиценз?

С оглед на така поставените въпроси за разрешаване пред Съда на Европейския съюз, чиито отговори са от значение за правилното решаване на спора по настоящето дело, съдът намира, че е налице и втората предпоставка за спиране на настоящето производство.

Съдът като взе предвид изложеното по-горе намира, че производството следва да бъде спряно на основанията по чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК във вр. с чл. 633 ГПК.

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА съдебното производство по адм. д. № 5153/2024г. по описа на Административен съд – София град до постановяването на съдебен акт по дела С-687/2024 г. и СЕС -688/2024 г., образувани пред Съда на Европейския съюз.

Определението подлежи на оспорване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7- дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: